

disse tilfælde er indsat i lovforslagets § 722, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2 indeholder regler om kompetencen til at opgive påtale i de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte tilfælde. Adgangen til at opgive påtale i de tilfælde, hvor sigtelsen har vist sig grundløs, er som efter gældende ret tillagt politimesteren og omfatter som hidtil både sigtelser i sager, hvor politimesteren har påtalekompetencen, og sager, hvor påtalekompetencen er tillagt statsadvokaten. I de øvrige tilfælde tilkommer adgangen til at opgive påtale påtalemyndigheden, medmindre justitsministeren træffer anden bestemmelse. Bestemmelsen svarer til den gældende regel i § 749, stk. 1, 3. pkt.

Ved Justitsministeriets forslag om omlægning af tiltalekompetencen mellem politimestrene og statsadvokaten, udvides politimestrenes påtalekompetence betydeligt, jf. lovforslagets § 719. Endvidere medfører udformningen af reglen om påtaleopgivelse, at politimesteren vil kunne opgive påtale efter stk. 1, nr. 3, som svarer til den gældende § 723, stk. 3, i alle sager, hvor politimesteren har påtalekompetencen, og ikke kun i de sager, som er nævnt i den gældende § 721, stk. 1, nr. 4.

På denne baggrund forslås det, at justitsministeren eller rigsadvokaten efter bemyndigelse får adgang til om fornødent at fastsætte bestemmelser, som indebærer en ændret fordeling af kompetencen til at træffe bestemmelse om påtaleopgivelse efter stk. 1, nr. 2 og 3.

Der kan således fastsættes nærmere retningslinier for adgangen til påtaleopgivelse og om forudgående forelæggelse for den overordnede myndighed som ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 29. juni 1984 og 16. november 1987.

Til § 722

Bestemmelsen vedrører anklagemyndighedens adgang til at meddele tiltalefrafald, dvs. anklagemyndighedens afkald på at rejse tiltale i situationer, hvor domfældelse må anses for sandsynlig eller sikker, men hvor domfældelse anses for unødvendig eller uhensigtsmæssig.

Efter gældende ret tilkommer det som udgangspunkt rigsadvokaten at meddele tiltalefrafald i statsadvokatsager, jf. § 723, stk. 2, hvorefter rigsadvokaten under hensyn til særlig formildende omstændigheder kan unnlade påtale, hvis det kan ske uden skade for nogen offentlig interesse. I tvivlstilfælde skal rigsadvokaten forelægge sagen for justitsministeren til afgørelse, jf. § 723, stk. 2, 2. pkt. Statsadvokaten kan dog meddele tiltalefrafald i statsadvokatsager i de i § 723, stk. 1, nr. 1-5, og stk. 3, nævnte tilfælde.

Politimesteren kan i de i § 723, stk. 1, nr. 1-5, og stk. 3, nævnte tilfælde meddele tiltalefrafald i de sager, som påtales af politimestrene i medfør af § 721, stk. 1, nr. 4, jf. § 723, stk. 4. Hvis baggrunden for politimesterens ønske om at frafalde tiltale er, at der foreligger særlig formildende omstændigheder, skal sagen forelægges for statsadvokaten, jf. § 723, stk. 4, 2. pkt.

I andre sager, der påtales af politimesteren, er hjemlen for tiltalefrafald noget uklar. Det fremgår af retsplejelovens § 749, stk. 1, 3. pkt., at adgangen til at træffe bestemmelse om at indstille forfølgningen tilkommer politimesteren. Det er ikke udtrykkeligt angivet i retsplejeloven, i hvilke tilfælde politimesteren kan meddele tiltalefrafald, men det antages i teorien, jf. Koktvedgaard og Gammeltoft-Hansen, Lærebog i Strafferetspleje, sider 103, at politimesteren må følge de grundprincipper, som gælder for anklagemyndigheden i øvrigt. Herudover antages politimestrene at have en vis adgang til at frafalde tiltalen i politisager, hvor forseelsen er bagatelagtig. Sådanne sager afgøres i et vist omfang med en advarsel fra politimesteren.

I lovforslagets *stk. 1* opregnes de tilfælde, hvor tiltalefrafald oftest vil komme på tale.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1* er ny og foreslås indføjet for at skabe en udtrykkelig hjemmel for den efter praksis gældende adgang til at meddele tiltalefrafald i sager vedrørende bagatelagtige forseelser. Det kræves, at lovovertrædelsens strafferamme er begrænset til bøde, og herudover, at forholdet er af ringe strafværdighed.

Omfattet af nr. 1 er således de tilfælde, som generelt betragtes som mindre strafværdige, bl.a. en del af de forhold, som efter fast praksis afgøres af politimesteren med en advarsel, f.eks. mindre butikstyverier.

Herudover omfatter bestemmelsen bødedelikter, som på grund af de objektive eller subjektive omstændigheder, der foreligger i den konkrete sag, må betragtes som mindre strafværdige i forhold til tilsvarende forseelser. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor personer, som må anses for omfattet af straffelovens § 16 eller § 69, stk. 1, begår ubetydelige overtrædelser af færdselsloven, der ikke kan »bære« en videre forfølgning.

Lovforslagets *stk. 1, nr. 2-4* og *nr. 6*, svarer med sproglige ændringer til den gældende regler i § 723, stk. 1, nr. 1-4.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 5*, er identisk med den nugældende bestemmelse i § 723, stk. 3, bortset fra, at adgangen til at opgive påtale i disse tilfælde fremgår af lovforslagets § 721, stk. 1, nr. 3. Det bemærkes, at forslaget *stk. 1, nr. 5*, også giver mulighed for at